

μυρίους τοίνυν καὶ Ἡροδότου καὶ Φιλοχόρου καὶ Ἰστρου,
 τῶν μάλιστα τὰς ἐμμέτρους μαντείας φιλοτιμηθέντων
 συναγαγεῖν, ἄνευ μέτρου χρησμούς <ἀνα>γεγραφότων
 Θεόπομπος οὐδενὸς ἤττον ἀνθρώπων ἐσπουδακῶς περὶ
 5 τὸ χρηστήριον ἰσχυρῶς ἐπιτετίμηκε τοῖς μὴ νομίζουσι
 κατὰ τὸν τότε χρόνον ἔμμετρα τὴν Πυθίαν θεσπίζειν·
 εἶτα τοῦτο βουλόμενος ἀποδείξει παντάπασιν ὀλίγων χρη-
 F σμῶν ἠὺπόρηκεν, ὡς τῶν πολλῶν καὶ τότε ἤδη καταλο-
 γάδην ἐκφερομένων.

10 20. Ἐνιοὶ δὲ καὶ νῦν μετὰ μέτρων ἐκτρέχουσιν, ὧν
 ἐν[εκ]α καὶ <τὸ> πρᾶγμα περιβόητον πεποίηκε. μισο-
 γύνου γὰρ Ἡρακλέους ἱερόν ἐστιν ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ
 νομίζεται τὸν ἱερώμενον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ γυναικὶ μὴ ὀμι-
 λεῖν· διὸ καὶ πρεσβύτας ἐπιεικῶς ἱερεῖς ἀποδεικνύουσι.
 15 πλὴν ἔμπροσθεν ὀλίγω χρόνω νεανίας οὐ πονηρὸς ἀλλὰ
 404 φιλότιμος, ἐρῶν παιδίσκης, ἔλαβε τὴν ἱερωσύνην. | καὶ τὸ
 πρῶτον ἦν ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ καὶ ἔφευγε τὴν ἀνθρωπον·
 ἀναπανομένω δ' αὐτῷ ποτε μετὰ πότον καὶ χορείαν προσ-
 πεσοῦσα διεπράξατο. φοβούμενος οὖν καὶ ταραττόμενος
 20 ἐπὶ τὸ μαντεῖον κατέφυγε καὶ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἠρώτα τὸν
 θεὸν εἴ τις εἶη παραίτησις ἢ λύσις· ἔλαβε δὲ τόνδε τὸν
 χρησμόν

ἅπαντα τὰναγκαῖα συγχωρεῖ θεός.

οὐ μὴν ἀλλὰ δοὺς ἂν τις, ὡς οὐδὲν ἄνευ μέτρου θεσπίζεται
 25 καθ' ἡμᾶς, μᾶλλον διαπορήσειε περὶ τῶν παλαιῶν ποτὲ
 μὲν <ἐν> μέτροις ποτὲ δ' ἄνευ μέτρων διδόντων τὰς ἀπο-
 B κρίσεις. ἔστι δ' οὐδέτερον, ὧ παῖ, παράλογον, μόνον [ἂν]
 ὀρθὰς καὶ καθαρὰς περὶ τοῦ θεοῦ δόξας ἔχωμεν καὶ μὴ